

## 186. Gospod da navidezno prednost poganom

1 Moj nasvet so tudi takoj upoštevali. Spet smo uživali kruh in vino in navzoči farizeji so rekli: »Šele zdaj povsem verjamemo, da si Ti res Gospod in pravi Kristus. Kajti takšne skrivnosti iz velike narave so lahko znane samo Tebi in nikomur drugemu na zemlji.«

2 Nato so se oglasili Moji učenci: »Gospod in Mojster! Nekaj podobnega si nam že tu in tam pokazal tudi pred ljudmi, toda nam samim še nikoli nisi usmeril pozornosti na takšne naravne skrivnosti in nam jih tudi nisi razložil; nenavadno je, da med pogani zmeraj govoriš veliko bolj odkrito kakor med nami, judi!«

3 Jaz sem rekel: »Ali ste res tako kratkovidni in ne vidite vzroka za to? Kdaj ste od svojega rojstva naprej postali ljudje, ki se spoznajo na naravo? Nikoli niste raziskovali tega ali onega pojava, pustili ste, da mine tako kakor je prišel, vseeno vam je bilo, ali na koncu volk raztrga in požre ovco, ali pa nazadnje celo kakšen pogumen oven podre volka in ga ali pokonča ali pa nenadoma nažene v beg.

4 Ste pa bili ves čas prav zavzeti privrženci Mojzesovih zakonov, toda zakoni narave so vas zanimali le redko ali skoraj nikoli, zato sem dobro vedel, o čem naj vas najprej poučim in vas popeljem do prave luči; vse drugo, kar bo potrebno, boste že ob priložnosti postopno spoznali ob Meni.

5 Sprva Me je marsikdo med vami le stežka in s pomislekom imel za kaj več kakor za preroka. Ker pa vam je zdaj postalo kristalno jasno - čeprav ne vsem enako -, da sem pravi Mesija, je zdaj tudi za vas prišel čas, da vam lahko podrobneje razložim in razkrijem marsikaj iz narave Zemlje. Toda vse to boste temeljito razumeli in dognali šele tedaj, ko vas bo prežal Moj duh.

6 Potem pa boste tudi spoznali, da takšne razlage niso primerne v tem kot noč temnem času, še posebno ne za jude, ki doslej, zlasti kar zadeva vsebino prve Mojzesove knjige, nimajo o njej nikakršnega pojma in Mojzesova odeja še zmeraj prekriva njihov notranji vid.

7 Zato boste storili že dovolj, če boste svoje brate prebujali v vero Vame; vse drugo, kolikor bo nujno, bo potem že Moj duh opravil v njih.

8 Rimljani pa so ljudje, ki se spoznajo na naravo, saj so veliko opazovali in ugotovili. Zato jim je tudi mogoče razlagati takšne in druge naravne pojave, jih razumejo in imajo o tem več luči kakor vi; še to vam povem, da bo kmalu poglavitna luč trmoglavim judom odvzeta in več kot obilno dana poganom.«

9 Nato je eden od učencev Janeza Krstnika rekel: »Gospod in Mojster! Takšno govorjenje iz Tvojih svetih ust nas, judov, ne razveseljuje, temveč nas lahko le žalosti; kajti po Pismu smo vendarle izvoljeno Božje ljudstvo, in tudi Ti sam si izšel iz naših vrst. Zdaj pa naj bi dobili prednost pogani, mi pa naj bi bili nekako razkropljeni med vsa ljudstva na zemlji, naj ne bi imeli več ne dežele ne hiše, in tudi s potomci kralja Davida ne bo nič.«

## 187. Gospodova ljubezen do judovskega ljudstva

1 Jaz sem rekel: »Priatelj, še zmeraj govoriš in presojaš, kot bi bil slepec! Judje so seveda bili izvoljeno Božje ljudstvo, toda ali so se tudi vedli kot takšno in se ohranili takšni, za kar so bili poklicani od Abrahamovih časov? Na videz so res spoštovali golo postavo in Boga slavili z ustnicami, toda njihova srca so ostala zakrknjena in daleč od Boga.

2 Številni preroki in drugi modri učitelji so jih neštetokrat opomnili, kako naj se vedejo do Boga. Ali so ta svarila vsaj malo zalegla?

3 Med seboj so se neprenehoma prepirali in se bojevali za zemeljske dobrine. Zato sem jih nekoč kaznoval z babilonskim ujetništvom, in sicer po meču najbolj pogankega kralja Nebukadnezarja, in jih pustil tam štirideset polnih let v vsej sramoti in stiski, da bi se poboljšali, kljub vsemu pa jih nisem pustil brez prerokov in učiteljev.

4 Ko so se začeli spet poboljševati, sem dopustil, da so se smeli vrniti v svojo deželo, znova zgradili mesto Jeruzalem in tempelj ter spet postali ugledno ljudstvo.

5 Takoj ko so začeli dobro živeti, so spet začeli čedalje bolj pozabljati Name, niso poslušali prerokov in učiteljev, temveč so nekatere celo preganjali in kamenjali.

6 Ko sem videl, da je judovsko ljudstvo spet začelo zanemarjat Moja opozorila, sem prebudil Rimljane. Prišli so z mogočno vojsko in niso zavzeli samo obljubljeni dežele, temveč še velik del Azije, judom in tudi drugim ljudstvom pa postavili trdosrčne zakupne kralje, kljub temu pa so jim pustili njihova verska besedila in službo božjo.

7 Zdaj pa sem nazadnje prišel še sam, velikokrat sem prišel tudi v Jeruzalem, poučeval v templju in hotel ljudstvo kot oče - kakor kokoš piščance - zavarovati pod perutmi Svoje ljubezni, moči in modrosti. Toda kaj so dosegli Moj nastop, Moj nauk in Moja dejanja? Nič, le iz dneva v dan Me bolj sovražijo, Me preganjajo, kjer se da, in Me resno skušajo telesno ubiti - kar naj jim zelo kmalu tudi uspe, da se bo nad njimi izpolnila njim po Pismu zagrožena sodba.

8 Stara zaveza bo razveljavljena, kot je to napovedal že prerok Daniel, in nastala bo nova, po kateri bodo dediči in imetniki Božjega kraljestva tudi vsi pogani. Kajti Rimljani so že zavzeli obljubljeni deželo, vendar niso v njej ničesar uničili. Kmalu po Mojem odhodu pa jo bodo Rimljani spet zavzeli, vendar jo bodo tudi tako uničili, da od številnih mest - Jeruzalem ne bo izjema - ne bo ostal kamen na kamnu, in kmalu ne bo mogoče niti določiti več, kje je stalo to ali ono mesto.

9 Če sem torej pravkar rekel, da bo luč judom odvzeta in dana poganom - je morda to krivično? Pojdi pa ti tja in sprebrni vse Jude, da bodo verovali Vame, pa bom opustil poslednjo sodbo zanje, obnovil staro zavezo in veljala bo do konca časov.

10 Toda pazi, kako se ti bo godilo pri tem! Povem ti: še veliko slabše kakor tvojemu učitelju Janezu Krstniku, ki je v puščavi pridigal pokoro za odpuščanje grehov, kmalu nato pa ga je Herod Antipa vrgel v ječo in ga nato na zahtevo svoje prešušne žene

dal obglaviti.

11 Ali pa meniš, da bi se tebi pisalo bolje, če bi zdaj v Mojem imenu začel visokostne in ošabne Jude odvracati od njihovih grehov in jim očitati njihove neštete grehe?

12 Če to pogledaš le s trohico razuma, boš spoznal, da se je temu ljudstvu dopolnila mera greha tako kot Hanohitom v Noetovem času, zato je tudi nastal potop in pogoltnil vse sovražnike Boga.

13 Ali so morda Judje v Jeruzalemu prijatelji Boga, če mislijo samo na to, kako bi v Meni ujeli in ubili Boga, njihovega Gospoda in Očeta? Ali naj bi takšno ljudstvo upravičeno živelo še naprej?

14 Glej, to ni mogoče že zaradi številnih drugih izvoljenih, zato bom tudi zelo skrajšal čas do propada Jeruzalema in njegovega ljudstva ter dopustil sodbo!«

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)

[knjiga 10](#)